

KARTA KURSU

NAZWA	Decydowanie i komunikowanie polityczne		
NAZWA W J. ANG.	<i>Decision-making and Political Communicating</i>		
KOD		PUNKTACJA ECTS	4
KOORDYNATOR	Dr hab. Stanisław Kilian, prof. UP	ZESPÓŁ DYDAKTYCZNY	

OPIS KURSU (Cele kształcenia)

Głównym celem edukacyjnym jest poznanie czynników determinujących charakter procesów decyzyjnych w obszarze samorządowym, centralnym-krajowym i międzynarodowym; niemniej ważnym jest zrozumienie mechanizmów komunikowania politycznego w warunkach demokracji „wizerunkowej” oraz poznanie etapów marketingowego aspektu procesu urynkwienia polityki.

WARUNKI WSTĘPNE

WIEDZA	Wykazuje dostateczną znajomość mechanizmów życia politycznego na poziomie samorządowym i państwowym w jego strukturalnym, funkcjonalnym i aksjologicznym aspekcie. Posiada elementarną wiedzę z zakresu psychologii ogólnej i psychologii społecznej oraz orientuje się w obszarze języka polityki oraz historii propagandy.
UMIEJĘTNOŚCI	Analizuje język politycznej narracji, rozpoznaje wątki propagandowe i formy przekazu autentycznego-wiarygodnego; ocenia charakter motywacji i styl argumentacji decyzji politycznych przywódców-tyranów XX w. ; potrafi zdefiniować pojęcia charakteryzujące kulturę polityczną społeczeństwa oraz uzasadnić zależności między jej poziomem a ideowym charakterem systemu politycznego; potrafi formułować pytania problemowe z zakresu funkcjonowania samorządu terytorialnego i organów władzy państwowej.
KURSY	Teoria i socjologia polityki; Nowożytna historia instytucji politycznych; Psychologia polityki

EFEKTY KSZTAŁCENIA

WIEDZA	Efekt kształcenia dla kursu	Efekt kształcenia dla kierunku
	W01: Posiada pogłębioną wiedzę na temat psychospołecznych, ideologicznych, funkcjonalnych i organizacyjnych uwarunkowań decydowania politycznego;	K2_W04
	W02: Zna teorie przywództwa w organizacji (społeczności);	K2_W03 K2_W04
	W03: Posiada wiedzę z zakresu problematyki grup nacisku i prawnych regulacji dotyczących	K2_W03 K2_W04

	lobbingu politycznego; W04: Wyjaśnia procesy mediatyzacji polityki oraz polityzacji mediów	K2_W04
--	--	--------

UMIEJĘTNOŚCI	Efekt kształcenia dla kursu	Efekt kształcenia dla kierunku
	U01: Poprawnie posługuje się pojęciami opisującymi problematykę decydowania politycznego oraz analizuje czynniki decydowania wyborczego;	K2_U01
	U02: Formułuje pytania problemowe dotyczące klasyfikacji przywództwa politycznego;	K2_U02
	U03: Analizuje teksty źródłowe (enuncjacje przywódców, programy polityczne itd.);	K2_U01
	U04: Potrafi stopniować trudności zadań w zależności od efektów samokształcenia;	K2_U03
	U05: Potrafi wykorzystać metody kontaktów społecznych (wywiad, obserwacja, relacja) oraz form publicystycznych (reportaż, sprawozdanie) w prezentacji wydarzeń społecznych.	K2_U01 K2_U03

KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Efekt kształcenia dla kursu	Efekt kształcenia dla kierunku
	K01: Organizuje działalność lokalnych komitetów wyborczych (sztabów wyborczych) i potrafi pozycjonować kandydata względem konkurencji;	K2_K02 K2_K03
	K02: Jest przygotowany do roli lidera społecznego komitetu wsparcia dla osób poszkodowanych w sytuacjach kryzysowych;	K2_K02
	K03: Wykorzystuje strategie edukacyjne i techniki marketingowe w aktywizacji społecznej wspólnoty na poziomie gminy;	K2_K01 K2_K02
	K04: Wykorzystuje techniki komunikowania masowego i zbiorowej agitacji w organizacji akcji dobroczynności oraz grupowego wsparcia w sytuacjach kryzysowych;	K2_K02
	K05: Samodzielnie projektuje reklamową oprawę kampanii społecznych.	K2_K02 K2_K03

Studia stacjonarne i studia niestacjonarne

ORGANIZACJA		
FORMA ZAJĘĆ	WYKŁAD (W)	ZAJĘCIA W GRUPACH

		A	K	L	S	P	E
Liczba godzin	15	15					E

OPIS METOD PROWADZONYCH ZAJĘĆ – studia stacjonarne i studia niestacjonarne

Zajęcia (wykłady) prowadzone są metodą wykładu konwersatoryjnego z elementami dyskusji „krok po kroku” i wykładu problemowego z wykorzystaniem środków obrazowych (schematy, wykresy, tabele, diagramy). Ćwiczenia opierają się na prezentacji multimedialnej oraz dyskusji grupowej (debata „za i przeciw”) zorganizowanej na bazie studenckich rozpraw i tekstów źródłowych a także metodzie biograficznej i sytuacyjnej (studium przypadku).

FORMY SPRAWDZANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA – studia stacjonarne i studia niestacjonarne

	E-learning	Gry dydaktyczne	Ćwiczenia w szkole	Zajęcia terenowe	Praca laboratoryjna	Projekt indywidualny	Projekt grupowy	Udział w dyskusji	Referat	Praca pisemna (esej)	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
w1								X	X			X	
w2								X	X			X	
w3								X	X			X	
w4								X	X			X	
u1						X		X					
u2						X		X					
u3						X		X					
u4						X		X					
u5						X		X					
K1						X							
K2						X							
K3						X							
K4						X							
K5						x							

studia stacjonarne i studia niestacjonarne

Kryteria oceny	Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest aktywność na zajęciach potwierdzona udziałem w dyskusji (ocena stylu narracji, kultury języka; dojrzałych konkluzji; umiejętności formułowania pytań problemowych; szacunku wobec adwersarzy); ocena poziomu merytorycznego i atrakcyjności formy projektu grupowego; ocena struktury i celów badawczych zawartych w treści studenckich referatów. Podstawą zaliczenia kursu jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego (student udziela pisemnej odpowiedzi na 2 wybrane przez siebie (spośród 3) pytań problemowych; sprecyzowane kryteria oceny tych odpowiedzi zostaną przedstawione w trakcie pierwszych zajęć.
----------------	--

UWAGI	Obecnością na ½ ilości godzin wykładu można uzupełnić nieusprawiedliwione 2 godz. absencji na ćwiczeniach.
-------	--

TREŚCI MERYTORYCZNE (wykaz tematów)

1. Decydowanie polityczne jako element działania politycznego; analiza motywacji, charakteru źródeł i argumentacji wyboru strategii decyzyjnych.
2. Biopolityczna analiza decydowania politycznego; osobowość polityczna a style decydowania politycznego; psychosomatyczne uwarunkowania ról społecznych i zachowań decydentów politycznych.
3. Modele decydowania politycznego w systemach politycznych (analiza historyczna i porównawcza); charakter przywództwa politycznego a proces podejmowania decyzji politycznych w systemie autorytarnym: wódz „prawnik” i wódz „prorok”.
4. Profesjonalizacja i optymalizacja decydowania politycznego w systemie demokratycznym: źródła, procedury, środki i metody implementacji decyzji politycznych (studium przypadku)
5. Decydowanie i komunikowanie polityczne w systemie totalitarnym: studium absolutyzmu, despotii i tyranii (ujęcie historyczne i porównawcze)
6. Grupy nacisku w procesie decydowania politycznego – lobbying w życiu politycznym; rola mediów (dziennikarstwa śledczego) w ujawnianiu zjawisk patologicznych
7. Decydowanie polityczne w sytuacjach kryzysowych (stanu wyjątkowego, eskalacji obywatelskiego nieposłuszeństwa, klęsk żywiołowych, recesji gospodarczej, problemów globalnych); środki i metody implementacji decyzji politycznych; modelowanie procesu decyzyjnego (studium przypadku)
8. Komunikowanie polityczne w procesie optymalizacji decyzji politycznych; uczestnicy komunikowania politycznego: aktorzy polityczni, instytucje polityczne, media i obywatele – charakter relacji między nimi.
9. Teoria gier jako narzędzie analizy procesu podejmowania decyzji politycznych w relacjach międzynarodowych; analiza procedur decydowania politycznego w organach Unii Europejskiej.
10. Decydowanie polityczne w perspektywie regresu państwa narodowego i procesów globalizacyjnych oraz problemów globalnych
11. Komunikowanie polityczne w systemach demokratycznych – demokracji „komunikacyjnej” - anatomia komunikacyjnego aspektu władzy politycznej.
12. Mediatyzacja polityki na tle atrofii funkcji artykulacyjnej tradycyjnych podmiotów społecznej mobilizacji w systemie demokratycznym – urynkowienie polityki – formy „produktu politycznego”.
13. Analiza procesu decydowania wyborczego; marketingowe aspekty rywalizacji politycznej – komercjalizacja wartości politycznych.
14. Środki komunikowania politycznego w systemach autorytarnych; rola technik informacyjno-perswazyjnych w kształtowaniu wyborów ideowo-politycznych; wizerunek wroga politycznego i sojusznika politycznego .
15. Metody badawcze w dziedzinie komunikowania politycznego – ujęcie behawioralne, dialogowe i marketingowe; wskazania metodologiczne w prognozowaniu postaw społecznych i preferencji politycznych.

WYKAZ LITERATURY PODSTAWOWEJ

1. Szalkiewicz W., Sokołowski M., Inżynierowie społeczni i technologie zdobywania władzy. Studia nad manipulacją i propagandą, Toruń 2017
2. Pietraś Z., Decydowanie polityczne, Warszawa 2011
3. Thompson J., Skandal polityczny. Władza i jawność w epoce medialnej, Warszawa 2010
4. Gilley J., Menedżer jako polityk, Warszawa 2010
5. Trzeciak S., Marketing polityczny w Internecie, Warszawa 2010
6. Karwat M., Teoria prowokacji. Podręcznik akademicki, Warszawa 2007
7. Dobek-Ostrowska B., Komunikowanie polityczne i publiczne. Podręcznik akademicki, Warszawa 2006

WYKAZ LITERATURY UZUPEŁNIAJĄCEJ

1. Węc J.J., Pierwsza polska prezydencja w Unii Europejskiej: uwarunkowania – procesy decyzyjne – osiągnięcia i niepowodzenia, Kraków 2012
2. Mrówka R., Przywództwo w organizacjach. Analiza najlepszych praktyk, Warszawa 2010
3. Kolczyński M., Strategie komunikowania politycznego, Katowice 2007

4. Mazur M., Wojna na wrażenia: strategie polityczne i telewizja w kampaniach wyborczych 2005 r. w Polsce, Warszawa 2007
5. Schulz W., Komunikacja polityczna. Koncepcje teoretyczne i wyniki badań empirycznych na temat mediów masowych w polityce, Kraków 2006
6. Piasecki A., Menedżer i polityk: wójt, burmistrz, prezydent miasta, Kraków 2006
7. Kampania wyborcza. Marketingowe aspekty komunikowania politycznego, red. B. Dobek-Ostrowska, Wrocław 2005
8. Dobek-Ostrowska B., Media masowe i aktorzy polityczni w świetle studiów nad komunikowaniem politycznym, Wrocław 2004
9. Populizm a demokracja, red. R. Markowski, Warszawa 2004
10. Howiecki M., Krzywe zwierciadło. O manipulacji w mediach, Lublin 2003
11. Rydlewski G., Rządowy system decyzyjny w Polsce, Warszawa 2002
12. Jasiecki K., Lobbying. Sztuka skutecznego wywierania wpływu, Kraków 2000
13. Psychologia polityczna, red. K. Skarżyńska, Poznań 1999
14. Mercik J.W., Siła i oczekiwania. Decyzje grupowe, Warszawa-Wrocław 1999
15. Kuchowicz Z., O biologiczny wymiar historii, Warszawa 1985

Studia stacjonarne i studia niestacjonarne

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)		
Ilość godzin zajęć w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15
	Konwersatorium (ćwiczenia, laboratorium itd.)	15
	Konsultacje indywidualne	3
	Uczestnictwo w egzaminie/zaliczeniu	2
Ilość godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Lektura w ramach przygotowania do zajęć	25
	Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej lub referatu po zapoznaniu się z niezbędną literaturą przedmiotu	15
	Przygotowanie projektu lub prezentacji na podany temat (praca w grupie)	10
	Przygotowanie do egzaminu	15
Ogółem bilans czasu pracy		100
Ilość punktów ECTS w zależności od przyjętego przelicznika		4